

Arrest

nr. 178 390 van 24 november 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 augustus 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juli 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 november 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A.L. BROCORENS en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart dat uw naam S. K. M. is, u Pashtun bent van etnische origine en dat u de Afghaanse nationaliteit bezit. U bent 8 à 9 jaar geleden gehuwd met S. M..

U werd geboren te Jokan in het district Hesarak van de provincie Nangarhar. Daar woonde u gedurende uw hele leven, samen met uw ouders, uw broer I. en uw zus R.. U bent nooit naar school gegaan en stelt heden nog steeds analfabeet te zijn. U werkte in uw dorp als teler van graan en verzorger van koeien.

Uw vader was aangesloten bij de taliban, al heeft u dat zelf pas ontdekt na zijn dood. Toen u op bezoek was bij uw schoonfamilie is er een aanval geweest van het leger op uw huis, waar op dat moment uw vader thuis was, samen met enkele vrienden van de taliban. Uw vader en een andere man zijn bij deze

aanval om het leven gekomen, twee talibanleden zijn kunnen ontsnappen. Het was uw schoonvader die u dit de dag nadien vertelde en u meteen adviseerde om het land te verlaten, wat u enkele dagen later ook gedaan heeft. Op 21 juli 2015 kwam u te België aan, waar u een dag later asiel aanvroeg. U heeft er 2 maanden en 5 dagen over gedaan om hier te geraken.

U stelt niet terug te kunnen naar Afghanistan uit angst voor zowel de overheid als de taliban. De overheid, zo vreest u, zal u willen ondervragen waarbij men foltertechnieken zal gebruiken en de taliban wil u vermoorden omdat ze denken dat u uw vader verklikt heeft bij de overheidsdiensten.

Ter ondersteuning van uw verhaal legde u uw taskera voor (= een Afghaanse identiteitskaart).

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen dermate onwaarschijnlijk zijn dat aan uw asielmotieven geen enkel geloof meer kan worden gehecht.

Zo vertelt u dat uw vader een talibanstrijder was, maar dat u dat pas heeft ontdekt na zijn dood. U stelt dat hij slechts om de 5 à 6 dagen naar huis kwam 's avonds, en dat u nooit iets samen met hem deed. Op de vele vragen omtrent uw contact met hem, is uw antwoord 'niets' (CGVS, p. 10-14), u kan zich zelfs niet herinneren dat hij met u speelde toen u nog een kind was. Op de vraag wat u dan wel dacht dat zijn beroep was, als u niet wist dat hij was aangesloten bij de taliban, antwoordt u dat u het niet weet (CGVS, p. 10-11). U heeft er verder ook niet over nagedacht, zo zegt u, heeft het hem ook niet gevraagd uit respect en u meent dat er u ook nooit iemand bevraagd heeft over het werk van u vader. Niemand heeft het u gezegd, u heeft nooit gezien dat er iemand schrik had van hem en u weet ook niet of uw moeder afwist van de job van haar man. Eigenlijk kan u doorheen het gehele interview zo goed als niets vertellen over uw vader, behalve zijn nachtelijke bezoeken om de zoveel dagen en dat hij boodschappen deed te Jalalabad. Zelfs zijn overlijdensdatum kan u niet duidelijk situeren in maand en jaar (CGVS, p.10). Op de vraag om hem te beschrijven antwoordt u met een sec: "Thuis was hij heel keurig, hij behandelde ons niet slecht ofzo. Hoe hij erbuiten was, dat weet ik niet." (CGVS, p.13)

Uw gebrek aan kennis over uw vader is uiterst ongeloofwaardig, zeker gezien u uw hele leven met hem geeft samengewoond. Het kan toch verwacht worden dat een zoon iets kan vertellen over zijn vader en op de hoogte is van zijn bezigheden, visies, hobby's en/of vrienden. Verder is het ook vreemd dat uw vader als talibanstrijder u nooit heeft proberen in te lijven in het gedachtegoed van datgene waar hij voor streed. U stelt nooit met hem over zaken als politiek gesproken te hebben, terwijl de politieke/culturele/religieuze overtuigingen de redenen zijn waarom de taliban bestaan. U stelt dat u vindt dat taliban slecht zijn, zelfs "heel slecht" en als reden hiervoor stelt u dat ze 's nachts mensen lastigvallen met de vraag om geld en eten waarbij ze niet aarzelen om mensen te doden als deze niet instemmen met hun verzoeken (CGVS, p. 9, 11-12). Ondanks de verschillende vragen hierrond, komt u niet tot een meer uitgesproken of genuanceerde beschrijving en zelfs wanneer u de vraag wordt gesteld omtrent uw huidig beeld van uw vader nu u weet dat hij bij de taliban was, is uw antwoord zeer kort en praktisch: "Hij was fout, ik wist niet dat hij bij de taliban was, maar hij was heel fout bezig, en door hem kreeg ik problemen" (CGVS, p.13). Uw antwoorden tonen aan dat u een weinig doordachte en doorleefde visie heeft over deze toch redelijk recente, onthutsende ontdekking, nl dat uw vader bij de taliban zat, een organisatie die u zelf aanzag als "heel slecht".

Eens uw schoonvader u vertelde over de betrokkenheid van uw vader bij de taliban, heeft u ook geen verdere vragen gesteld omtrent de omstandigheden van zijn dood of zijn exacte taken en functie bij de taliban (CGVS, p. 14 en 22). Op de vraag waarom, is uw repliek: "Ik verzonk in mijn eigen verdriet en kon er niets meer over vragen." Ook hier kan er toch verwacht worden dat u meer vragen zou stellen omtrent al deze zaken die toch een enorme impact op u gehad moeten hebben, zij het niet op dat moment zelf, dan toch de dagen erna of via de telefoon.

U stelt dat als u geweten had dat uw vader bij de taliban was aangesloten, dat u hem hierop zou hebben aangesproken en hem zou hebben tegengehouden. Wanneer u gevraagd wordt of dit gebruikelijk is, nl dat een zoon tegen zijn vader ingaat, antwoordt u letterlijk: "Als hij hem smeekt misschien aanvaardt hij dat wel" (CGVS, p. 13). Nochtans had u net ervoor gezegd dat u uit respect voor uw vader hem niet vroeg wat hij deed als job (CGVS, p.11). Dat u hem dan wel zou hebben aangesproken en tegengehouden, wat toch een veel verregaandere actie is, lijkt niet erg consistent. Zeker niet als u ondertussen wist dat hij bij de taliban zat, een groepering die toch bekend staat om hun gewelddadige acties en die weinig tegenkanting verdraagt, zo getuige ook uw eigen verklaring omtrent hun reacties (nl doden) wanneer mensen hen geld of eten weigerden (CGVS, p. 9, 11-12).

Het feit dat u zegt dat u de vrienden van uw vader niet graag had omdat ze bij de taliban waren en zaken deden die u verfoeide, is tevens strijdig met uw bewering dat u toen nog niet wist dat ze bij de taliban zaten. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, is uw uitleg dat u geen sociaal persoon bent

en u niets te maken wilde hebben met de vrienden van uw vader (CGVS, p. 22-23). Dit is voor het CGVS geen verklaring waarom u hen op dat moment niet graag gehad zou kunnen hebben.

De omstandigheden betreffende de eventuele dood van uw vader en uw persoonlijke vrees worden onderuit gehaald door de onwaarschijnlijkheid van het verhaal dat uw vader bij de taliban was aangesloten en u daar niets van wist, maar daarenboven kan u op geen enkel moment doorheen het interview aannemelijk waarom u zich bedreigd voelde na de aanval op uw vader. Uw verklaring omtrent uw angst voor zowel de taliban als de overheid worden niet gestoffeerd met concrete (be)dreigingen en zijn onlogisch. Zo vertelt u dat de taliban zou denken dat u uw vader zou hebben verraden tov de overheid enkel omdat u zelf op dat moment buitenshuis was, terwijl u op geen enkele wijze kan aantonen welk motief ze u zouden toegewezen kunnen hebben om uw eigen vader aan te geven (CGVS, p. 23-24), buiten het alweer zeer algemene "Maar ik had de taliban niet graag, ik heb dat ook eerder gezegd".

Het gebrek aan logica van uw beweringen laat bovendien ook vermoeden dat u dergelijk weinig kennis hebt van de gang van zaken in uw regio, zeker betreffende de taliban, dat zelfs uw herkomst van de streek in vraag gesteld kan worden. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Zo heeft u geen enkel benul van de in Afghanistan gebruikte jaartelling en slaagt u er niet in de namen van de Afghaanse maanden op een spontane wijze te hanteren, u weet niet welke maanden in de winter vallen en wanneer u gevraagd wordt naar de naam van de zevende maand in Afghanistan antwoordt u "ik zou het echt niet weten" (CGVS, p.4,5-10). Wanneer u gevraagd wordt hoe het komt dat u niet vertrouwd bent met de Afghaanse kalender stelt u dat dergelijke zaken niet heel belangrijk zijn in Afghanistan en dat de meeste mensen niet zo geschoold zijn en dat de mensen in uw streek er niet veel belang aan hechten (CGVS, p.5). Nochtans kan van een volwassen man wel enige kennis omtrent de kalender en de jaartelling verwacht worden, temeer dat u verklaart een landbouwer te zijn van wie toch verwacht kan worden dat enige kennis omtrent de maanden, de seizoenen en de periodes waarin geoogst wordt onontbeerlijk is in zijn dagdagelijkse leven.

Ook uw verhaal omtrent uw start als graanteler, waarbij u als kind het gedrag van uw burens imiteerde en zonder dat iemand het u aanleerde begon met het telen van dit gewas, op grond van iemand anders, is daarbij treffend en geheel onwaarschijnlijk (CGVS, p. 17-18).

De onwaarschijnlijkheid dat u van Hesarak bent, wordt verder versterkt door een algemeen gebrek aan kennis over uw district en zelfs de directe omgeving van uw dorp. Zo stelt u dat u afkomstig bent uit Joka, maar lijkt u niet te weten dat Joka een hoofddorp is dat bestaat uit meerdere subdorpen (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Bij de vraag welke dorpen er in Joka liggen, geeft u namelijk de namen van omliggende dorpen op, en wanneer we u nogmaals vragen om specifieker te zijn naar waar u juist vandaan komt in het grote Joka, geeft u aan de vraag niet te begrijpen (CGVS, p. 5).

U stelt verder dat er geen scholen waren in uw buurt aangezien ze allemaal werden verwoest door de taliban. Doorheen uw leven heeft u nooit mensen naar school weten gaan in Joka. Verscheidene officiële bronnen spreken dit echter tegen (zie documenten toegevoegd aan het administratief dossier). Ook omtrent ziekenhuizen in uw buurt, kan u geen informatie geven, buiten de zeer vage mededeling dat u weet dat er eentje is in het district. U bent er zelf reeds geweest, zo stelt u, maar in welk dorp het juist was, weet u niet meer. U vertelt dat er een dokter zou zijn in de buurt, maar ook daarvan weet u niet juist in welk dorp (van de twee die u vermeldt) hij zich bevindt (CGVS, p. 8-9). Iemand die zijn gehele leven in een dorp gewoond heeft, wordt toch geacht te weten welke scholen en ziekenhuizen er in zijn buurt aanwezig zijn. De locatie van het dichtstbijzijnde ziekenhuis is namelijk iets wat belangrijk is voor alle mensen ongeacht afkomst of klasse. (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier omtrent locatie van klinieken/ziekenhuizen)

De u voorgelegde dorpen Saraw, Teray en Shamshoye werden op verschillende manier uitgesproken en worden op bijna elke kaart teruggevonden (zie administratief dossier). Het is dus onbegrijpelijk dat u

geen van hen herkend, aangezien ze zich slechts op enkele kilometers afstand van Joka bevinden, langs de weg (CGVS, p. 8).

U bent verder ook niet vertrouwd met enkele prominente figuren in uw omgeving: De naam Mohammed Naim Wallar kon u niet plaatsen, terwijl hij als hoofd van de tribale raad in uw district toch belangrijke rollen vertolkt in uw directe omgeving. Ook Fazel Ahmed Shirzad, het hoofd van het veiligheidsdirectoraat te Nangarhar, is u onbekend (CGVS, p. 19). Nochtans zijn de veiligheidssituatie en de personen die er een belangrijke rol in spelen niet onbesproken in Afghanistan.

Het meest frappante echter, is uw onwetendheid omtrent de verhoudingen met Pakistan in uw omgeving. Uit bronnen (zie administratief dossier) blijkt namelijk dat mensen uit Hesarak frequent benaderd werden door Pakistani: Enerzijds werden er mensen met grof geld omgekocht om mee te vechten voor de Pakistaanse zaak, tegen de Afghaanse lokale politie en anderzijds werden mensen met een voertuig gevraagd om wapens te smokkelen; dit alles in de context van het conflict rond de Durand linie, een materie die toch sterk leeft in uw regio en bij Pashtun in het algemeen. Het kan toch verwacht worden dat u iets over deze spanningen kan vertellen als u hier altijd gewoond heeft. Uw verklaring, nl dat u ver verwijderd bent van Jalalabad en dus ook van Pakistan, houdt geen steek aangezien uw dorp dicht bij Pakistan ligt dan Jalalabad én men er net gewag van maakt dat het uw district en Sherzad waren waar dit alles plaatsvond.

Ook van de zelfmoordaanslag in het districtshuis in 2014 bleek u niet op de hoogte te zijn (zie documenten toegevoegd aan het administratief dossier en CGVS, p.19). Nochtans kan men verwachten dat dergelijk incident in het geheugen van een lokale inwoner zou blijven hangen.

Het feit dat u wel weet wie de vroegere gouverneur is van Nangarhar, verandert niets aan bovenstaande appreciatie, vooral omdat u verder niets weet te vertellen over hem of zijn leven. U zegt enkel zijn naam gehoord te hebben (CGVS, p. 9). Abdul Khaliq, het districtshoofd, kent u wel en daar kan u ook van vertellen dat er twee aanslagen gebeurden op zijn leven, iets waar u over hoorde vertellen in uw omgeving, zo stelt u (CGVS, p.19).

U verklaart verder ook niet te weten wanneer er lokale of nationale verkiezingen waren in Afghanistan, u maakte nooit verkiezingen mee, de mensen in uw streek zouden nooit gaan stemmen, ze zijn bang want ze lopen het risico door de taliban gedood te worden indien ze zouden gaan stemmen (CGVS, p.9). Uw onwetendheid over wanneer er verkiezingen plaatsvonden kan totaal niet overtuigen gezien de campagnes die gevoerd worden en gezien de ruchtbaarheid die hieraan gegeven wordt in de media, op TV, via de radio. Bovendien wordt er door de mensen ook gepraat over de verkiezingen in Afghanistan. U zegt trouwens zelf dat de mensen bang zijn om te gaan stemmen omdat ze dan het risico lopen gedood te worden door de taliban, hiermee geeft u impliciet aan dat er in die verkiezingsperiodes dreigingen uitgaan van de taliban ten aanzien van de lokale bevolking. Dat het u in dergelijke context dan zou ontgaan zijn dat er verkiezingen plaatsvonden is zo onwaarschijnlijk dat het feit dat u niet kunt antwoorden – zelfs niet bij benadering - op de vraag wanneer er verkiezingen waren er vooral op wijst dat u zich in die verkiezingsperiodes niet in uw regio van herkomst bevond. Er kan dus geen geloof gehecht worden aan het feit dat u uw ganse leven in Joka woonde.

Gezien de discrepantie van deze beperkte feitelijke kennis met de lacunes op de vragen betreffende het alledaagse leven, dringt de conclusie zich op dat uw beperkte kennis een eerder ingestudeerd karakter heeft en u niet van de streek afkomstig bent (of reeds langere tijd weggetrokken bent). U werd met dit vermoeden geconfronteerd en gevraagd of u hier iets kon tegen inbrengen waardoor u wel duidelijk zou maken afkomstig te zijn uit Joka maar uw antwoord bleek weinig overtuigingskracht te bezitten (CGVS, p.20): U vertelde namelijk over een schijn op een berg (die u verder niet kon benoemen qua naam) en over een bekende plaats in Parjina, een dorp dat toch redelijk ver van het uwe verwijderd is (zie kaart, toegevoegd aan het administratief dossier). Van dit laatste kon u enkel zeggen dat er een legende bestaat rond de steen die er ligt. Beide zaken zijn niet van die aard dat ze het CGVS kunnen overtuigen dat u steeds gewoond hebt te Joka. Hetzelfde geldt overigens voor de door u voorgelegde identiteitskaart, aangezien onderzoek mocht uitwijzen dat deze zonder veel problemen kunnen nagemaakt of aangekocht worden (zie documenten toegevoegd aan het administratief dossier).

Gelet op wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas noch aan uw herkomst uit het district Hesarak, zodat u noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in het district Hesarak in de provincie Nangarhar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Overigens waren de door u ingeroepen asielmotieven an sich zoals eerder al uitvoerig gemotiveerd, eveneens ongeloofwaardig. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband

met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/ of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt – zoals eerder al uitgelegd – zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan ook al werd u geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw feitelijke herkomst uit het district Hesarak in de provincie Nangarhar in Afghanistan (CGVS, p.20).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt enerzijds dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent anderzijds dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofd geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van de artikelen 48, 48/2 t.e.m. 48/5, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), artikel 1 van het verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel en de artikelen 3 en 13 van het EVRM.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, artikel 62 van de Vreemdelingenwet, de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, de artikelen 3 en 13 van het EVRM alsook de artikelen 4 en 41 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie..

Verzoeker is van mening dat de bestreden beslissing artikel 62 van de Vreemdelingenwet, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de zorgvuldigheidsplicht schendt.

2.2. Stukken

De verzoekende partij voegt bij haar verzoekschrift nog volgende stukken: een rapport van Human Rights Watch van september 2004, een advies van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2014, een jaarrapport van de Verenigde Naties, een uittreksel van de website van de Franse diplomatie, een persuittreksel van februari 2016, een uittreksel uit een EASO-rapport, alsook een kaart van OCHA.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus

Blijkens de bestreden beslissing wordt de asielaanvraag van verzoeker geweigerd op grond van de vaststelling dat (i) er geen geloof kan worden gehecht zijn asielrelaas, (ii) verzoeker zijn beweerde herkomst uit de provincie Nangarhar niet aannemelijk maakt gelet op a) zijn beperkte kennis van de Afghaanse kalender, b) zijn gebrek aan kennis over zijn district en de directe omgeving van zijn dorp, c) verzoeker niet op de hoogte is van scholen en ziekenhuizen bij hem in de regio, d) verzoeker niet op de hoogte is van prominente personen uit zijn beweerde van herkomst, e) verzoeker niet op de hoogte is van de spanningen en verhoudingen met Pakistan, f) verzoeker onwetend is over de zelfmoordaanslag in het districtshuis in 2014 en g) verzoeker niet op de hoogte is van lokale of nationale verkiezingen in Afghanistan.

De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker zijn asielrelaas niet aannemelijk maakt. Verzoeker verklaarde dat zijn vader samen met enkele vrienden is omgekomen bij een gerichte aanval van de overheid op talibanstrijders. Dat verzoeker slechts na de dood van zijn vader zou hebben vernomen dat zijn vader een talibanstrijder is niet geloofwaardig. Dit geldt des te meer nu verzoeker zelf niet bij benadering kan stellen wat zijn vader beroepshalve deed terwijl hij blijkens het verslag bij de Dienst Vreemdelingenzaken van 18 september 2015 de oudste zoon van het gezin was. Dat verzoeker overigens pas op de hoogte zou zijn van de talibanactiviteiten van zijn vader na diens dood zoals hij nu beweert blijkt niet zo uit de vragenlijst die verzoeker ten behoeve van het commissariaat-generaal invulde. Verzoeker verklaarde daar immers dat zijn vader lid was van de taliban en *“Als hij naar huis kwam, bracht hij altijd 2 of 3 taliban mee. We wisten nooit wanneer hij kwam of vertrok. Ik had niks te maken met hem. Ik wist niet waar ze naar toe gingen of waar ze verbleven. Ik weet alleen dat hij lid was van de taliban.”*

Hoe dan ook, dat verzoeker als oudste zoon totaal onwetend is over de activiteiten van zijn vader kan in redelijkheid niet worden aangenomen. Dat verzoeker gedurende zijn leven amper contact had met zijn vader, deze voor hem *“bijkans een vreemdeling”* was, zij nooit samen uitgingen of geen bijzondere gesprekken hadden doet geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker de oudste zoon van het gezin

was en er hierbij van uitgegaan kan worden dat verzoekers vader, indien hij werkelijk een taliban was, zijn zoon minstens zou betrekken in het gedachtegoed van datgene waarvoor hij streed.

Blijkens de bestreden beslissing is bovendien verzoekers herkomst uit het dorp Jokan, district Hesarak, provincie Hesarak niet aannemelijk. Terecht kon de bestreden beslissing immers besluiten dat het gebrek aan logica van verzoekers beweringen laat vermoeden dat hij dermate weinig kennis heeft van de gang van zaken in zijn beweerde regio, zeker betreffende de taliban, dat zijn herkomst van de streek ernstig in vraag gesteld kan worden. Verzoekers gebrek aan kennis van het dagelijkse leven in zijn beweerde streek van herkomst is immers in die mate beperkt dat zijn afkomst hiervan niet geloofwaardig is.

Zo blijkt verzoeker geen enkel benul van de in Afghanistan gebruikte jaartelling te hebben en slaagt hij er niet in de namen van de Afghaanse maanden op een spontane wijze te hanteren, weet hij niet welke maanden in de winter vallen en wanneer hem gevraagd wordt naar de naam van de zevende maand in Afghanistan antwoordt hij dat hij het echt niet zou weten. Verzoekers onwetendheid dienaangaande klemmt des te meer nu hij verklaarde een landbouwer te zijn van wie toch verwacht kan worden dat enige kennis omtrent de maanden, de seizoenen en de periodes waarin geoogst wordt onontbeerlijk is in zijn dagdagelijkse leven.

Ook blijkt verzoeker niet bekend te zijn met de directe omgeving van zijn dorp. Verzoeker stelt immers afkomstig te zijn uit Jokan, maar lijkt niet te weten dat Jokan een hoofddorp is dat bestaat uit meerdere subdorpen zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Verzoeker is voorts niet op de hoogte van scholen en ziekenhuizen in zijn regio en niet vertrouwd met enkele prominente figuren in uw omgeving.

De bestreden beslissing stelt voorts vast dat: *"Het meest frappante echter, is uw onwetendheid omtrent de verhoudingen met Pakistan in uw omgeving. Uit bronnen (zie administratief dossier) blijkt namelijk dat mensen uit Hesarak frequent benaderd werden door Pakistani: Enerzijds werden er mensen met grof geld omgekocht om mee te vechten voor de Pakistaanse zaak, tegen de Afghaanse lokale politie en anderzijds werden mensen met een voertuig gevraagd om wapens te smokkelen; dit alles in de context van het conflict rond de Durand linie, een materie die toch sterk leeft in uw regio en bij Pashtun in het algemeen. Het kan toch verwacht worden dat u iets over deze spanningen kan vertellen als u hier altijd gewoond heeft. Uw verklaring, nl dat u ver verwijderd bent van Jalalabad en dus ook van Pakistan, houdt geen steek aangezien uw dorp dicht bij Pakistan ligt dan Jalalabad én men er net gewag van maakt dat het uw district en Sherzad waren waar dit alles plaatsvond.*

Ook van de zelfmoordaanslag in het districtshuis in 2014 bleek u niet op de hoogte te zijn (zie documenten toegevoegd aan het administratief dossier en CGVS, p.19). Nochtans kan men verwachten dat dergelijk incident in het geheugen van een lokale inwoner zou blijven hangen."

Dat verzoeker zelfs niet bij benadering kan stellen wanneer er verkiezingen hebben plaatsgevonden zij het op lokaal dan wel op nationaal vlak doet verder afbreuk aan verzoekers bewering afkomstig te zijn uit het district Hesarak in de provincie Nangarhar.

Verzoeker betwist deze vaststellingen en stelt dat er geen rekening werd gehouden met de vele correcte informatie die hij wel heeft gegeven. Terecht kon de bestreden beslissing dienaangaande evenwel besluiten dat gezien de discrepantie van de beperkte feitelijke kennis met de lacunes op de vragen betreffende het alledaagse leven, verzoekers beperkte kennis een eerder ingestudeerd karakter heeft en hij niet van de streek afkomstig is of deze reeds langere tijd verlaten heeft.

Verzoeker voert aan dat hij zijn taskara heeft neergelegd en dat de verwerende partij noch het originele karakter van het document, noch de gegevens van zijn taskara betwist. Verzoeker gaat er evenwel aan voorbij dat de bestreden beslissing dienaangaande verwees naar de informatie toegevoegd aan het administratief dossier waaruit blijkt dat Afghaanse identiteitskaarten zonder veel problemen aangekocht of nagemaakt kunnen worden.

Gelet op wat voorafgaat toont verzoeker derhalve niet aan dat hij afkomstig is uit het district Hesarak in de provincie Nangarhar niet in het minst dat hij er de jaren voor zijn vertrek naar België zou gewoond hebben.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat uit de bestreden beslissing blijkt dat aan verzoekers Afghaanse nationaliteit niet wordt getwijfeld. Tevens wordt in de bestreden beslissing gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. In onderhavig verzoekschrift, noch in het administratief of rechtsplegingdossier ontwaart de Raad enig element waaruit zou kunnen blijken dat dit onjuist is.

Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt.

Van een asielzoeker mag redelijkerwijze verwacht worden dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Een asielzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan de asielzoeker om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

Nogmaals dient erop gewezen dat hoger reeds is komen vast te staan dat verzoeker er niet in slaagt zijn beweerde herkomst uit de provincie Nangarhar, noch zijn profiel aannemelijk te maken. Bijgevolg heeft verzoeker niet voldaan aan de medewerkingsplicht die op hem rust.

Door het feit dat verzoeker als asielzoeker geen reëel beeld biedt op zijn verblijfssituatie en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. De asielzoeker kan, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523), *quod non in casu*. Verzoekers verwijzing naar het reëel risico op vervolging en/of op ernstige schade dat hij in het geval van een terugkeer naar Afghanistan zou kunnen lopen omwille van zijn hoedanigheid van *returnee* doet hieraan bijgevolg geen afbreuk. Dit geldt evenzo voor verzoekers verwijzing naar de uittreksels van de aan zijn verzoekschrift gevoegde algemene rapporten (stukken 3 tot 9).

2.3.3. Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Het ontbreekt de Raad immers niet aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig november tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER